

er da selvfølgelig tilfælde, hvor der er argumenter, der taler for, at det ligger på én måde det ene sted og en anden måde det andet sted.

Så vil jeg også gerne til slut understrege, at det for os også handler om, at vi i Folketinget gør os klart, at der er to måder, vi kan arbejde på. Vi kan sige, at en handlingsplan må bruge 100 mio. kr. på det problem, og så bliver der løst så meget, der kan, eller vi kan lave en handlingsplan, hvor vi siger: Vi vil nå 0,01, uanset hvad det koster. Vi skal gøre os klart, at vi ikke lægger os på en ulden mellemvej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af tilsyn med lov om kemiske stoffer og produkter.

Af Anni Svanholt (SF) og Steen Gade (SF).
(Fremsat 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at vi med SF's beslutningsforslag får mulighed for at drøfte, hvordan vi kan styrke tilsynet på kemikalieområdet.

Jeg har netop fremlagt handlingsplanen for en bedre håndhævelse af miljølovgivningen, den, vi også kalder Lov og Orden på Miljøområdet.

Planen indeholder som bekendt en række initiativer, som jeg vil tage for at opnå en bedre håndhævelse af kemikalielovgivningen.

I forbindelse med præsentationen af planen lovede jeg at komme med en samlet redegørelse for Miljøstyrelsens tilsynsindsats. Jeg er dermed enig i, at der er behov for at undersøge, om tilsynsarbejdet er organiseret på en måde, så vi opnår færrest mulige overtrædelser af lovgivningen.

Særlig på kemikalieområdet vil jeg på baggrund heraf udforme en strategiplan for tilsynet. Planen skal bl.a. indeholde en vurdering af, om der bør ændres på fordelingen af tilsynsopgaverne på de relevante myndigheder.

Jeg kan oplyse, at der i produktregisterets database er registreret ca. 1.400 importører og producenter af mærkningspligtige kemiske produkter, og med mængdeoplysninger. Heraf importerer og producerer knap 300 virksomheder mere end 100 t pr. år, og godt 350 importerer og producerer mellem 10 og 100 t pr. år. Hertil skal lægges ca. 2.300 detailhandlere og grossister, som sælger kemiske produkter, samt et ukendt antal importører og producenter af varer, der afgiver kemiske stoffer, f.eks. nikkel i smykker.

Jeg skal gøre forslagsstillerne opmærksom på, at det er Miljøstyrelsens umiddelbare vurdering, at de foreslåede ændringer kan udføres på grundlag af den eksisterende lovgivning.

Et tilsyn i den størrelsesorden, som SF foreslår, vil dog kræve en betydelig tilførsel af nye ressourcer, ikke bare til Miljøstyrelsen, men muligvis også til en række andre myndigheder, der er tillagt tilsynsforpligtelse, herunder f.eks. Arbejdstilsynet og kommunerne. Jeg vil ikke være afvisende over for en drøftelse af tilsynets omfang og organisering, men vi skal selvfølgelig sikre os, at pengene er givet rigtigt ud.

Miljøstyrelsen vægter allerede i dag et målrettet tilsyn, herunder tilsyn på områder, hvor de danske regler er strengere end EU-reglerne, samt tilsyn med import af nye stoffer fra tredjelande. Hertil kommer vægtningen af vejledningen på særlige problemområder, gennemførelse af informationskampagner samt udarbejdelse af førnævnte strategiplan på kemikalieområdet. Jeg vil desuden bede Miljøstyrelsen undersøge mulighederne for at indføre brugerbetaling i forbindelse med tilsyn hos store kemikalieproducenter, importører og leverandører.

Jeg er positiv over for forslaget om at lade Miljøstyrelsen udarbejde en årlig offentlig